

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6SŽk/13/2017
Identifikačné číslo spisu: 1014202185
Dátum vydania rozhodnutia: 23.01.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Adamcová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1014202185.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Adamcovej a členov senátu Mgr. Viliama Pohančenika a JUDr. Ivana Rumanu, v právnej veci žalobcu: Krajská prokuratúra Bratislava, Vajnorská 47, 812 56 Bratislava, proti žalovanému: Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, Primaciálne nám. 1, P. O. Box 192, 814 99 Bratislava, za účasti: 1/ Z. J. J., bytom W. X/B, XXX XX U., 2/ R. D., bytom W. X/A, XXX XX U., obaja zastúpení: JUDr. Denisou Jánošíkovou, advokátkou, so sídlom Klincová 35, 821 08 Bratislava, 3/ Aruba Business Center, s. r. o., Galvaniho 7/D, 821 04 Bratislava, IČO: 35 875 496, o preskúmanie zákonnosti záväzného stanoviska Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy k investičnej činnosti č. MAGS ORM 39650/14-2673 zo dňa 03. marca 2014, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/285/2014-116 zo 6. decembra 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/285/2014-116 zo 6. decembra 2016 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“ alebo „správny súd“) napadnutým rozsudkom podľa § 190 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti záväzného stanoviska žalovaného vydaného 03.03.2014 pod č. MAGS ORM 39650/14-2673 k investičnej činnosti pre investora na základe žiadosti zo dňa 09.01.2014, doplnenej dňa 27.01.2014 a 24.02.2014 pre územné konanie, ktorého investičným zámerom je „Potraviny, predajňa Bratislava - Vajnory“.

2. Žalovaný v záväznom stanovisku uviedol, že posúdil stavbu vo vzťahu k Územnému plánu hlavného mesta SR Bratislavy, rok 2007 v znení zmien a doplnkov pre územie, ktorého súčasťou sú záujmové parcely č. XXXX/XX, XXXX/XX a XXX, ktorý stanovuje funkčné využitie územia ako malopodlažná zástavba obytného územia, číslo funkcie 102, rozvojové územie, regulačný kód C (cca 1 predmetného územia z východnej strany lokality) a ostatná ochranná a izolačná zeleň, číslo funkcie 1130, stabilizované územie.

3. Žalovaný uviedol, že uvažovaný zámer je v súlade s Územným plánom hlavného mesta SR Bratislavy, rok 2007 v znení zmien a doplnkov a súhlasil s umiestnením stavby: „Potraviny, predajňa Bratislava - Vajnory“ na parc. č. XXXX/XX, XXXX/XX a XXX v kat. úz. T., miesto stavby: N. ul. a ul. R. Y. S. a stanovil podmienky: z hľadiska urbanisticko-architektonického riešenia, riešenia dopravného vybavenia, technického vybavenia, budúcich majetko-právnych vzťahov.

4. Správny súd k námietkam žalobcu uvedeným v žalobe uviedol, že žalovaný je podľa § 140a ods. 2 a 3 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej len „stavebný zákon“) dotknutým orgánom, ktorý vydáva v rámci svojej pôsobnosti záväzné stanovisko podľa § 140b stavebného zákona. Záväzné stanovisko žalovaného k investičnej činnosti je jedným zo stanovísk dotknutých orgánov, ktoré sú podľa § 37 ods. 3 stavebného zákona podkladom pre rozhodnutie stavebného úradu v územnom konaní. Podkladom pre posudzovanie dokumentácií predložených v rámci postupu vydávania záväzných stanovísk k investičnej činnosti je Územný plán hlavného mesta SR Bratislavy, ktorý bol schválený 31.05.2007 uznesením mestského zastupiteľstva č. 123/2007 a jeho záväzná časť bola vyhlásená VZN č. 4/2007 a následne bol aktualizovaný zmenami a doplnkami 02, ktorý bol schválený uznesením č. 400/2011 zo dňa 15.12.2011, záväzná časť tejto územnoplánovacej dokumentácie bola vyhlásená VZN č. 17/2011 z 15.12.2011 s účinnosťou 01.02.2012. Predložená projektová dokumentácia rieši novostavbu samostatne stojacich dvoch objektov občianskej vybavenosti - predajňu potravín a menšiu nájomnú obchodnú jednotku umiestnené na parc. č. XXXX/XX, XXXX/XX a XXX, kat. úz. T.. Celková plocha riešeného územia je 9250 m², predajná plocha potravín je 978 m², zastavaná plocha objektu predajne je 194 m², spevnené plochy majú 4356 m² a plochy zelene majú 3365 m².

5. Správny súd konštatoval, že Územný plán hl. mesta SR Bratislavy definuje funkčné a priestorové využitie územia ako malopodlažnú zástavbu obytného územia, číslo funkcie 102, rozvojové územie, regulačný kód C (cca 1 uvedeného územia z východnej strany lokality); ostatná ochranná a izolačná zeleň, číslo funkcie 1130, stabilizované územie. Územný plán Bratislavy v rámci zmien a doplnkov bol v záväznej časti C upravený v tabuľkovej časti C.2 Regulácia funkčného využitia plôch a okrem zmeny formy tabuliek bol zmenený aj text regulatívov, ktorý tvorí obsah týchto tabuliek. V regulatívoch pre funkčné využitie malopodlažná zástavba obytného územia (funkcia 102) s účinnosťou od 01.02.2012 nie sú zaradené jednotlivé typy zariadení do skupín podľa miery prípustnosti ich umiestnenia v tej ktorej funkcii. Uvedená stavba v tabuľke funkcie č. 102 malopodlažná zástavba obytného územia patrí medzi solitérne stavby občianskej vybavenosti slúžiace širšiemu územiu, ktoré sú v území prípustné umiestňovať v obmedzenom rozsahu. Uvedená stavba je umiestnená podľa projektovej dokumentácie pozdĺž N. ulice, toto územie má definované funkčné a priestorové využitie cit. funkcie č. 1130 a uvedený investičný zámer navrhuje v tomto území umiestnenie plôch zelene.

6. Správny súd k námietke žalobcu ohľadne nesúhlasného stanoviska žalovaného zo dňa 16.01.2012 vo veci navrhovanej výstavby potravín LIDL v rovnakej lokalite uviedol, že bolo vydané pred účinnosťou VZN č. 17/2011 a napadnuté záväzné stanovisko zo dňa 03.03.2014 bolo vydané za účinnosti VZN č. 17/2011, ktoré zaznamenalo zmenu ponímania charakteru a spôsobu pri posudzovaní umiestnenia prevádzok občianskej vybavenosti.

7. Súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol podľa § 190 SSP, nakoľko napadnuté záväzné stanovisko žalovaného zo dňa 03.03.2014 bolo vydané v súlade s Územným plánom hlavného mesta SR Bratislavy vyhlásené VZN č. 17/2011 zo dňa 15.12.2011.

8. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ust. § 167 ods. 1 SSP, § 168 SSP a § 169 SSP tak, že nepriznal žalobcovi, voči žalovanému a ďalším účastníkom konania právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania vzhľadom ku skutočnosti, že žalobca nemal vo veci plný úspech.

II.

9. Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal žalobca podľa § 439 ods. 1 SSP kasačnú sťažnosť z

dôvodu uvedeného v § 440 ods. 1 písm. g) SSP, pretože krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

10. Žalobca uviedol, že zákonný nedostatok vytýkaný v žalobe, t. j. že napadnuté opatrenie orgánu verejnej správy nebolo vôbec odôvodnené - mal krajský súd zobrať do úvahy a zaoberať sa ním. Ak by tak náležite urobil, musel by vziať do úvahy dôvod pre zrušenie napadnutého opatrenia uvedený v § 191 ods. 1 písm. d) SSP, pretože napadnuté opatrenie je nepreskúmateľné pre jeho nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov.

11. Žalobca zdôraznil, že krajský súd zamietnutie žaloby neodôvodnil žiadnym relevantným spôsobom. Odôvodnenie rozsudku postráda posúdenie podstatných skutkových tvrdení uvedených v žalobe a právne argumenty, na základe ktorých súd dospel k zamietavému rozhodnutiu.

12. Krajský súd sa v nepresvedčivom odôvodnení rozsudku obmedzil iba na konštatovanie, že napadnuté záväzné stanovisko žalovaného bolo vydané v súlade s ÚPN, ktorý bol vyhlásený VZN č. 17/2011 zo dňa 15. 12. 2011 (bod 50. odôvodnenia rozsudku). Samotné dôvody zamietnutia žaloby sú obsiahnuté iba v bodoch 48., 49. odôvodnenia rozsudku. Nie je to však vlastná úvaha súdu, ale citácia prevzatá z rozhodnutia primátora o nevyhovení protestu prokurátora (str. 8, posledný odsek). V tejto časti rozhodnutia o nevyhovení protestu prokurátora primátor však zdôvodňuje svoje nesúhlasné stanovisko k predajni LIDL, a preto uvádza, že došlo k zmene regulatívov ÚPN, a teda aj k zmene formy tabuliek a textu regulatívov. Išlo o zmeny a doplnky ÚPN 02 schválené VZN č. 17/2011, ktoré nadobudli účinnosť 01.02.2012.

13. Vo vzťahu k posudzovanému žalobou napadnutému opatreniu však k žiadnej zmene tabuliek a textovej časti ÚPN nedošlo, preto je úvaha súdu v bode 48. odôvodnenia rozsudku mylná. Súd vzhľadom na argumenty uvedené v žalobe vôbec neodôvodnil, prečo navrhovaná stavba patrí medzi solitérne stavby občianskej vybavenosti, ktoré sú v dotknutom území prípustné umiestňovať v obmedzenom rozsahu.

14. Žalobca zároveň považoval za potrebné uviesť, že v bode 6. odôvodnenia rozsudku, súd chybné uviedol, že žalobca mal v žalobe uviesť - že navrhovaná stavba patrí v rámci funkcie C.102 medzi stavby prípustné v obmedzenom rozsahu - pričom žiadny takýto údaj v žalobe uvedený nie je.

15. S poukazom na uvedené skutočnosti žalobca navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky tejto kasačnej sťažnosti vyhovel a rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/285/2014-116 zo 6. decembra 2016 zrušil a prikázal tomuto súdu, aby vo veci ďalej konal a rozhodol, prípadne, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že napadnuté opatrenie sám zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie.

III.

16. Žalovaný a účastník Aruba Business Center, s. r. o. vo svojich písomných vyjadreniach ku kasačnej sťažnosti žalobcu navrhli, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

17. Účastníci Z.. J. J. a R. D. sa v plnom rozsahu s obsahom kasačnej sťažnosti stotožnili a navrhli, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil alebo zmenil tak, že žalobe vyhovie. Zároveň si uplatnili nárok na náhradu trov konania.

IV.

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „kasačný súd“ alebo „najvyšší súd“) konajúci ako kasačný súd v zmysle § 438 ods. 2 SSP preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5

dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 4 SSP).

19. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

20. Podľa § 454 SSP na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

21. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho a k nemu pripojeného administratívneho spisu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu je dôvodná.

22. Ustanovenie § 139 ods. 2 SSP určuje základné obsahové náležitosti a kvalitatívne požiadavky na odôvodnenie rozsudku. Vychádzajúc zo znenia predmetného ustanovenia, správny súd je povinný v odôvodnení rozsudku uviesť stručný priebeh administratívneho konania, stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie argumentov žalobcu a vyjadrenia žalovaného, prípadne ďalších účastníkov, osôb zúčastnených na konaní a zainteresovanej verejnosti, posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Ak správny súd zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vráti mu vec na ďalšie konanie, je povinný v odôvodnení rozsudku uviesť aj to, ako má orgán verejnej správy vo veci ďalej postupovať. Správny súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

23. Náležitosti odôvodnenia rozsudku sa odlišujú od spôsobu, akým správny súd o podanej správnej žalobe meritórne rozhodne. V prípade, ak správny súd žalobu zamietne tak, ako tomu bolo v prejednávanej veci, nepostačuje, aby sa obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia správneho orgánu, ale je povinný sa náležite venovať všetkým podstatným tvrdeniam účastníkov konania a následne sa nimi aj vysporiadať v odôvodnení svojho rozhodnutia.

24. Vo vzťahu ku kasačnej námietke žalobcu, že krajský súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia náležite nevysporiadal s námietkami obsiahnutými v podanej správnej žalobe, kasačný súd skonštatoval, že uvedeným postupom krajského súdu pri rozhodovaní o merite sporu a vydaním preskúmaného rozhodnutia bolo porušené právo žalobcu na spravodlivý proces.

25. Podľa ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky predstavuje požiadavka riadneho odôvodnenia rozhodnutia jeden zo základných atribútov spravodlivého procesu. Dodržanie povinnosti odôvodniť rozhodnutie má zaručiť transparentnosť a kontrolovateľnosť rozhodovania súdov a vylúčiť ľubovôľu, nakoľko iba vecne správne a náležité, t. j. zákonom predpísaným spôsobom odôvodnené rozhodnutie, je spôsobilé napĺňať ústavné kritériá vyplývajúce pre neho jednak z Ústavy Slovenskej republiky, ako aj z Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

26. V zmysle ustanovení čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd má účastník súdneho konania právo na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, v ktorom sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vysporiada so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami a dôkazmi, ktoré sú na rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné, a teda na také rozhodnutie, ktoré nie je zjavne neodôvodnené ani arbitrárne.

27. Kasačný súd v súvislosti s problematikou odôvodnenia súdneho rozhodnutia zároveň poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 825/2016 zo dňa 28.02.2017, v ktorom ústavný súd konštatoval, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné

zásady spravodlivého súdneho konania, čo jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu síce nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

28. Rovnako sa ústavný súd vyjadril k povinnosti súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie aj v náleze č. k. III. ÚS 119/03-30. Ústavný súd už vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03).

29. Z ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky taktiež vyplýva, že: „Súd by mal vo svojej argumentácii, obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia, dbať aj na jeho celkovú presvedčivosť, teda na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, ako aj závery, ku ktorým na základe týchto premís došiel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Nedostatky odôvodnenia zakladajú vadu nepreskúmateľnosti rozhodnutia.“ (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. I. ÚS 114/08 zo dňa 12.06.2008).

30. Po dôkladnom preskúmaní kasačnou sťažnosťou napadnutého rozsudku, pri súčasnom zohľadnení všetkých vyššie uvedených aspektov a záverov, kasačný súd konštatoval, že rozhodnutiu krajského súdu chýba argumentačne zrozumiteľný a jasný výklad právneho posúdenia skutkového stavu podľa príslušných zákonných ustanovení. Krajský súd svoje rozhodnutie náležitým a dostatočne presvedčivým spôsobom neodôvodnil, keď sa nevysporiadal s námietkami žalobcu obsiahnutými v správnej žalobe.

31. Podľa názoru kasačného súdu uvedený postup kvalifikuje rozhodnutie krajského súdu ako nepreskúmateľné. Je totiž povinnosťou súdov vo svojom rozhodnutí uviesť dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založili. Súčasťou základného práva na súdnu a inú právnu ochranu je nepochybne požiadavka, aby sa príslušný súd v konaní právne korektným spôsobom a zrozumiteľne vyrovnal nielen so skutkovými okolnosťami prípadu, ale aj s vlastnými právnymi závermi, ktoré ho viedli ku konkrétnemu rozhodnutiu.

32. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti kasačný súd rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/285/2014-116 zo dňa 6. decembra 2016 podľa § 462 ods. 1 SSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Úlohou krajského súdu v ďalšom konaní bude vec opätovne prejednať v medziach podanej správnej žaloby a následne rozhodnúť, pričom krajský súd bude povinný svoje rozhodnutie náležite a presvedčivo odôvodniť. Kasačný súd zároveň zdôrazňuje, že krajský súd je viazaný právnym názorom kasačného súdu (§ 469 SSP).

33. Podľa § 467 ods. 3 SSP ak kasačný súd zruší rozhodnutie krajského súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie, krajský súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania.

34. Vzhľadom k tomu, že kasačný súd zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave a vec mu vrátil na ďalšie konanie a v kontexte s vyššie citovaným ustanovením o trovách kasačného konania, o nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodne krajský súd.

35. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.